

тетъ, излѣзе нещастенъ? Човѣкъ трѣбва да има права мисль, която да го ръководи. Правата мисль трѣбва да бжде авторитетъ за човѣка. Той трѣбва да гради живота си върху правата мисль. Само тя може да го ориентира въ живота му. При това положение, той ще знае, защо се съмнява, защо се гнѣви, защо мрази, защо обича и т. н. Каквото преживява, всичко ще му бжде ясно — самъ може да си отговори на въпроситѣ, които го занимаватъ.

Хора, които нѣматъ права мисль, лесно ее обезсърдчаватъ и казватъ: Животътъ е тежъкъ, пъленъ съ противоречия. Трѣбва да го напуснемъ! — Не, докато сте въ морето, вие не трѣбва да пущате вжжето, за което се държите. Щомъ ви дадатъ друго вжже, по-здраво отъ първото, хванете се за него, а старото пуснете. Докато не сте се домогнали до новия животъ, дръжте се за стария. Стариятъ животъ е за предпочитане предъ новия, който още не сте придобили. Новиятъ животъ изисква нови разбирания, новъ моралъ. Новиятъ животъ работи съ реалността. Животъ, който произтича отъ душата, който не се нуждае отъ доказателства е животъ на реалността. Докато човѣкъ днесъ обича, утре не обича, днесъ мисли по единъ начинъ, утре — по другъ начинъ, той не познава реалността. Само разумниятъ, само съвършениятъ човѣкъ живѣе въ реалността на нѣщата. Той приема